

prima instanță: L. Brînza
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

nr. 2ra-2161/15

DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Nadejda Toma
Liliana Catan
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „MAIB - Leasing”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Lupanciuc împotriva Societății pe Acțiuni „MAIB - Leasing” cu privire la rezilierea contractului de leasing, restituirea sumei și repararea prejudiciului moral și acțiunea reconvențională a Societății pe Acțiuni „MAIB - Leasing” împotriva lui Ion Lupanciuc cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „MAIB - Leasing”, admis apelul declarat de Ion Lupanciuc, casată integral hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 octombrie 2014 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc

constată:

La 04 iulie 2013, Ion Lupanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „MAIB - Leasing” cu privire la rezilierea contractului de leasing, restituirea sumei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că el, în calitate de cumpărător, a procurat de la pârâțul SA „MAIB - Leasing”, în calitate de vânzător în baza contractului de leasing financiar înregistrat cu nr. NFL1-1729 din 30 iunie 2009 autoturismul Land Rover Freelander.

Susține că potrivit contractului în cauză, pârâțul SA „MAIB - Leasing”, în calitate de locator, pe de o parte și el, în calitate de locatar pe de altă parte, au convenit de comun acord asupra următoarelor obligațiuni contractuale: locatorul s-a obligat, la cererea locatarului, să asigure posesiunea și folosința temporară asupra autoturismului Land Rover Freelander anul de fabricație 2007, nr. de identificare SALFA24B57H051934, nr. motorului DZ594009971224DT,

nr. caroseriei SALFA24B57H051934, nr. de înmatriculare C VC 808, locatarul la rândul său, s-a obligat contra unei plăți periodice (rate de leasing), să achite prețul obiectului leasingului în sumă de 321508,46 lei, achitarea fiind în rate pe o perioadă de 42 luni calendaristice, cu o dobândă anuală în mărime de 25 %, rata lunară fiind stabilită în sumă de 11621,66 lei, începând cu 30 iulie 2009.

Afirmă că potrivit condițiilor contractului de leasing, el s-a obligat să achite contribuții proprii pentru asigurarea (CASCO) și asigurarea ORC.

Relatează că până în prezent, conform actului de verificare pentru perioada de 30 iunie 2009 – 30 decembrie 2012, dânsul a achitat suma de 413733,5 lei, iar conform ordinului de încasare a numerarului cu nr. 1041 din 17 decembrie 2012 și nr. 20 din 10 ianuarie 2013, suplimentar au mai fost achitate sumele de 15000 lei și 7000 lei, în total 435733,5 lei.

Indică că pârâtul nu și-a onorat obligația de bază de a-i asigura posesia și folosința bunului.

Susține că a adresat pârâtului mai multe cereri prin care a solicitat comunicarea anumitor date și anume: suma restantă spre plată, descifrarea detaliată a plăților efectuate, suma achitată pentru asigurarea (CASCO) și asigurarea ORC, actele de ridicare și returnare a automobilului, actul de ridicare a plăcuțelor cu nr. de înmatriculare, etc., însă, până în prezent, nici la o solicitare nu a primit nici un răspuns oficial, mai mult ca atât, SA „MAIB – Leasing” refuză să-i comunice de ce în actul de verificare nu sunt reflectate câteva sume achitate anterior în special: 20000 lei (achitați la 11 iunie 2009), 45177,37 lei (achitați la 17 iulie 2009), 37475,15 lei (achitați la 11 ianuarie 2010), 15870 lei (achitați la 13 mai 2010), 9075 lei (achitați la 20 mai 2010), 12000 lei (achitați la 13 iulie 2010), 18020,71 lei (achitați la 21 decembrie 2010).

Remarcă că pârâtul fără un pretext și fără somație, cu încălcarea prevederilor contractuale în ce privește procedura rezilierii contractului, în lipsa unui temei legal sau hotărâri judecătorești, la 20 aprilie 2013, pe ascuns, i-a sustras ilegal automobilul, pe care îl deținea legal în posesie și folosință temporară, informându-l despre acest fapt la 26 aprilie 2013, deoarece numai datorită faptului că el personal a somat pârâtul privind sustragerea automobilului.

Afirmă că prin acțiunile date, pârâtul l-a privat ilegal de dreptul de posesie și folosință asupra autoturismului Land Rover Freelander, or, potrivit condițiilor contractului de leasing financiar NFL1-1729 din 30 iunie 2009, SA „MAIB-Leasing” putea să solicite restituirea bunului numai în cazul când contractul de leasing este reziliat pentru neexecutare.

Astfel, conform pct. 5.7. și 5.8. din contract, locatorul are dreptul de a cere și de a primi înapoi bunul și toate actele legate de acest bun în cazul rezilierii contractului înainte de termen, iar în cazul în care locatarul nu restituie bunul în condițiile stabilite în contract, locatorul are dreptul să utilizeze posibilități legale pentru recuperarea bunului, adică să se adreseze în instanța de judecată.

Subliniază că contractul de leasing nu era reziliat, prin urmare, pârâtul nu era în drept să-i retragă autoturismul.

Indică că el a achitat toate ratele de leasing, dobânda, comisionul, asigurările precum și alte plăți aferente, drept dovadă servind actul de verificare eliberat chiar de către pârât.

Menționează că din inițiativă proprie, dorind să concretizeze suma restantă spre plată (dacă există) și să definitiveze modalitatea de perfectare a dreptului de proprietate asupra bunului, a înaintat la 18 aprilie 2013 o scrisoare în adresa pârâtului, care a fost recepționată și înregistrată în aceeași zi sub nr. 7516, la care însă nu a primit răspuns.

Consideră că prin comportamentul său pârâtul încalcă esențial clauzele contractului de leasing, în special clauza de bază - asigurarea posesiei și folosinței bunului și în afară de aceasta, comportamentul respectiv constituie temei de reziliere a contractului de locațiune cu restituirea sumelor achitate până în prezent în beneficiul pârâtului.

Invocă prevederile art. 10 alin. (3) lit. c) din Legea cu privire la leasing, care stipulează că locatarul are dreptul să rezilieze contractul și să ceară repararea prejudiciilor dacă locatorul încalcă esențial alte clauze ale contractului.

Menționează că art. 602 alin. (1) Cod civil, prevede obligația reparării prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației.

Remarcă că în total, prejudiciul material constituind 593351,61 lei, aici nefiind incluse sumele achitate în beneficiul pârâtului pentru asigurarea (CASCO) și asigurarea ORC.

Totodată, prin acțiunile pârâtului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, estimat în echivalent bănesc în sumă de 100000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6, 13 CEDO, art. 1 alin. (1), 9-11, 14 Cod civil, art. 3, 10 alin. (3) lit. c), 16 alin. (1) Legea cu privire la leasing, art. 6 Legea privind protecția consumatorului, art. 5-7, 33¹, 86, 94, 166-168 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, rezilierea contractului de leasing, obligarea pârâtului de a restitui suma de 435733,5 lei, 157618,56 lei, repararea prejudiciului moral cauzat în sumă de 100000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 21 februarie 2014, SA „MAIB - Leasing” a depus acțiune reconvențională împotriva lui Ion Lupanciuc cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 iunie 2009, SA „MAIB - Leasing” în calitate de locator și Ion Lupanciuc în calitate de locatar au încheiat contractul de leasing financiar cu nr. FL1-1729, obiect al cărui a constituit transmiterea în posesiunea și folosința lui Ion Lupanciuc a autoturismului de model Land Rover Freelander, anul producerii 2007, în schimbul achitării de către acesta în interesul SA „MAIB - Leasing” a ratelor de leasing, conform graficului.

Susține că finanțarea procurării autoturismului de model Land Rover Freelander în beneficiul lui Ion Lupanciuc a avut loc în următoarele condiții contractuale: plata lunară a ratelor de leasing, în mărimea și la termenele stabilite de părți, perioada de leasing fiind de 42 luni (30 iunie 2009 – 30 decembrie 2012).

Remarcă că și-a executat pe deplin obligațiile contractuale, a finanțat procurarea autoturismului Land Rover Freelander, anul producerii 2007, a transmis

în posesia și folosința lui Ion Lupanciuc bunul, însă ultimul nu a respectat prevederile contractuale, fapt exprimat prin neachitarea ratelor de leasing stabilite în graficul achitărilor, anexă la contractul de leasing financiar LI-1729 din 30 iunie 2009.

Afirmă că din conținutul Actului de verificare pentru perioada 30 iunie 2009 – 03 august 2011 din 03 august 2011, rezultă că datoria pârâtului Ion Lupanciuc față de SA „MAIB – Leasing” la 03 august 2011, constituia suma de 194694,53 lei formată din neachitarea ratelor de leasing și 9000 lei - amendă pentru neachitare la timp.

Prin Actul din 03 august 2011, semnat de SA „MAIB - Leasing” și Ion Lupanciuc, părțile contractante au reziliat contractul de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, iar pârâtul s-a obligat să achite datoriile acumulate, să restituie autoturismul Land Rover Freelander.

Relatează că la 17 decembrie 2012, pârâtul Ion Lupanciuc a achitat o parte din datorie, în mărime de 15000 lei, iar la 10 ianuarie 2013, a mai achitat o parte din datorie, în mărime de 7000 lei, astfel fiind stinsă amenda în mărime de 9000 lei, precum și o parte din datorie.

Indică că prin pretenția cu nr. 17285 din 24 aprilie 2013, repetat a solicitat pârâtului stingerea datoriei.

Menționează că conform prevederilor pct. 1.3. a contractului de leasing menționat, locatarul se obligă să achite în folosul locatorului integral și în termen ratele de leasing, conform graficului de achitare, care este parte integrantă a contractului respectiv.

Invocă prevederile art. 13 alin. (2) lit. f) Legea cu privire la leasing, care statuează că locatarul este obligat să plătească ratele de leasing în modul și în termenele stabilite în contractual de leasing.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 10, 11, 512, 513, 514, 572 alin. (2), 923, 924, 929 Cod civil, art. 4 alin. (1) lit. (a), 5 - 7, 13 Legea cu la leasing, art. 27, 56, 94, 96, 166, 167, 172, 173 CPC.

Solicită admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul lui Ion Lupanciuc sumei în mărime de 181694,53 lei, ceea ce constituie datoria acumulată în urma executării necorespunzătoare a contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 04 aprilie 2014, Ion Lupanciuc a depus cerere de concretizare și completare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat admiterea acesteia, constatarea achitării în beneficiul SA „MAIB - Leasing” în temeiul contractului de leasing cu nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009 a sumei de 502240,56 lei, rezolvirea contractului de leasing cu nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009, încasarea de la SA „MAIB - Leasing” a sumei de 502250,05 lei, în contul plăților în baza contractului de leasing, declararea nulității actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 aprilie 2014 a fost admis renunțul reclamantului, Ion Lupanciuc de la acțiune, încetat procesul în

pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Lupanciuc împotriva SA „MAIB – Leasing” cu privire la rezolvirea contractului de leasing, restituirea sumei și repararea prejudiciului moral în partea pretențiilor înaintate de Ion Lupanciuc cu privire la constatarea achitării de către Ion Lupanciuc în beneficiul SA „MAIB – Leasing” în temeiul contractului de leasing financiar cu nr. FL1 - 1729 din 30 iunie 2009 a sumei de 502240,56 lei și declararea nulității actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing.

Prin cererea de concretizare și completare a cererii de chemare în judecată din 16 mai 2014, Ion Lupanciuc a solicitat admiterea acesteia, admiterea cererii de chemare în judecată, rezolvirea contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încasarea de la SA „MAIB – Leasing” sumei de 502240,05 lei, în contul plăților în baza contractului de leasing, declararea nulității actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încasarea de la SA „MAIB – Leasing” sumei de 100000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 31 octombrie 2014 a fost admisă parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc, constatată nulitatea actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul lui Ion Lupanciuc suma de 88507,51 lei și taxa de stat în mărime de 2755,21 lei.

A fost respinsă acțiunea lui Ion Lupanciuc în partea înaintării pretențiilor cu privire la rezolvirea contractului de leasing, restituirea sumei în mărime de 413732,54 lei și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de SA „MAIB – Leasing”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de SA „MAIB - Leasing”, admis apelul declarat de Ion Lupanciuc, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc, rezoluționat contractul de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încheiat între SA „MAIB – Leasing”, locator și Ion Lupanciuc, locatar, încasat de la SA „MAIB – Leasing” pentru Ion Lupanciuc suma de 457063,19 lei achitată conform contractului de leasing financiar nr. FL1 - 1729 din 30 iunie 2009, în rest, cerințele înaintate de către Ion Lupanciuc și de SA „MAIB – Leasing” au fost respinse, ca neîntemeiate.

A fost încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul lui Ion Lupanciuc cheltuieli de judecată 15367 lei taxa de stat achitată pentru judecarea cauzei în primă instanță, 9150 lei la depunerea cererii de apel, total 24517 lei proporțional pretențiilor admise din acțiunea inițială.

La 30 iunie 2015, SA „MAIB – Leasing” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii lui Ion Lupanciuc.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că la 30 iunie 2009, chiar în ziua constituirii raportului juridic material litigios între părți, în temeiul contractului de leasing cu nr. NFL1 - 1729 din 30 iunie 2009, SA „MAIB – Leasing” a transmis lui Ion Lupanciuc autoturismul de model Land Rover Freelander, anul producerii 2007, n/î CVC 808, fapt confirmat prin actul de predare - primire.

Menționează că fiind încheiat contractul de leasing menționat, părțile au stabilit și graficul de achitare a ratelor de leasing de către Ion Lupanciuc.

Relatează că intimatul Ion Lupanciuc, a achitat o parte din ratele de leasing, haotic, adică cu încălcarea considerabilă a termenelor convenite de părți, iar plata ratelor nefiind efectuată în mărimea lunar convenită.

Indică că Ion Lupanciuc nu neagă faptul că a admis încălcarea clauzelor contractuale și nu a efectuat achitarea ratelor de leasing conform graficului stabilit de părți, iar faptul nerespectării graficului de achitare a ratelor de leasing de către locatarul Ion Lupanciuc, constituie un temei suficient de a invoca rezilierea contractului din partea locatorului SA „MAIB – Leasing”.

Indică că conform prevederilor art. 10 alin. 3 lit. (c) Legea cu privire la leasing, locatarul are dreptul să rezilieze contractul și să ceară repararea prejudiciilor dacă locatorul încalcă esențial alte clauze ale contractului.

Menționează că faptul executării corespunzătoare a obligațiilor asumate de SA „MAIB – Leasing” sunt confirmate și prin actul de predare - primire din 30 iunie 2009, semnat de ambele părți.

Afirmă că prin achitățile efectuate de Ion Lupanciuc, la 17 decembrie 2012 și respectiv, la 10 ianuarie 2013, a fost stinsă amenda în mărime de 9000 lei, precum și o parte din datorie, prin urmare, pretinde încasarea părți din datorie rămasă, în mărime de 181694,53 lei.

Consideră că instanța de fond și cea de apel nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, prima instanță și instanța de apel au încălcat normele de drept material și de drept procedural.

La 06 octombrie 2015, SA „MAIB – Leasing” a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii lui Ion Lupanciuc, și admiterea acțiunii reconvenționale cu privire la încasarea datoriei, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că dispozițiile instanței de apel căreia i-a fost dat citire după deliberare, și dispozitivul scris al deciziei, nu corespund după conținut.

Susține că din înregistrarea audio a ședinței de judecată care a avut loc la 29 iunie 2015 în care s-a dat citire părții dispozitive a deciziei instanței de apel din 29 iunie 2015, rezultă că s-a admis apelul declarat de Ion Lupanciuc și de SA „MAIB – Leasing”, iar din conținutul scris a părții dispozitive a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, rezultă că s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de SA „MAIB – Leasing” și s-a admis apelul declarat de Ion Lupanciuc.

Mai relatează că sumele de bani încasate și reflectate în chitanțe, și anume suma de 45177, 37 lei din 17 iulie 2009, 37475, 15 lei din 12 martie 2010 și 18020, 71 lei din 13 iulie 2010, nu sunt incluse în Actele de verificare din 03 august 2011 și nici în cele ulterioare.

Susține că semnând actele de verificare din 03 august 2011 și cele ulterioare, Ion Lupanciuc nu a contestat faptul neinclunderii acestor sume bănești cu titlu de rate de leasing în temeiul contractului de leasing financiar nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009.

Evidențiază că deoarece, Ion Lupanciuc, nu a contestat faptul neinclunderii acestor sume bănești cu titlu de rate de leasing în temeiul contractului de leasing financiar nr. FL1 – 1729 din 20 iunie 2009, acesta, în mod repetat a confirmat corectitudinea îndreptării sumelor bănești sus indicate în contul stingerii datoriei asumate în temeiul Acordului de stingere a datoriei din 30 iunie 2009.

La fel, indică că în conținutul hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, nu se regăsește niciun argument și nicio concluzie referitoare la respingerea obiecției referitoare la omiterea de către Ion Lupanciuc a termenului de prescripție extinctivă.

Consideră că contractul de leasing prin esența sa constituie un contract de executare succesivă, astfel instanța nu putea să aplice excepția de la regula generală „restitutio in integrum” cum se pretinde, în rezultatul cărui fapt se pretinde că cererea de chemare în judecată depusă de Ion Lupanciuc, urmează a fi respinsă.

Invocă că natura juridică a contractului de leasing, implică excepții de la regula retroactivității, astfel încât aceste contracte pot fi desființate numai pentru viitor, deoarece beneficiul folosinței este consumat ireversibil și deci restituirea ratelor de leasing, precum a înaintat cerințele sale Ion Lupanciuc, sunt neîntemeiate, deoarece aceasta duce la îmbogățirea fără justă cauză a locatarului.

Relatează că prin cererea de concretizare Ion Lupanciuc, a solicitat rezoluțiunea contractului de leasing financiar nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009, deși prin Actul din 03 august 2011 semnat de ambele părți, contractul de leasing financiar nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009, a fost reziliat.

Relevă că odată ce prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015, a fost respinsă cererea lui Ion Lupanciuc de anulare a Actului din 03 august 2011, prin care a fost reziliat contractul de leasing financiar nr. FL1 -1729 din 30 iunie 2009, acesta rămâne a fi valabil, și a produce efecte juridice, nefiind anulat de părți sau de instanța de judecată, în modul stabilit de lege.

Mai invocă și faptul că Ion Lupanciuc, nu a parcurs în mod corespunzător procedura prealabilă de soluționare a litigiului, fapt confirmat prin pretențiile divergente dintre pretențiile sale invocate inițial în cererea sa prealabilă adresată pe cale extrajudiciară și pretențiile finale susținute în fața instanței judecătorești, ceea ce echivalează cu nerespectarea procedurii prealabile.

Astfel, Ion Lupanciuc nu a întreprins corespunzător toate acțiunile de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, nu a oferit corespunzător părâtului posibilitatea, pe cale extrajudiciară, ca acesta să prestabilească pentru sine evoluția

evenimentelor viitoare, a eventualelor riscuri și a întinderii acestora, a impactului în raport cu sine în legătură cu eventuala neexecutare a obligațiilor ce îi revin, circumstanțe care, în eventualitatea sa puteau fi înlăturate pe calea respectării conformă și deplină, în raport cu fiecare capăt de cerere, a procedurii prealabile.

Consideră că Ion Lupanciuc, s-a conformat prevederilor art. 16 alin. (1) al Legii cu privire la leasing nr. 59 din 28 aprilie 2015, iar rezoluțiunea invocată și admisă, nu este reglementată de legea specială și nu poate fi indusă contractelor cu executare succesivă.

Susține că din contractul de leasing nr. NFL1 – 1729 din 30 iunie 2009, rezultă că Ion Lupanciuc s-a obligat la plata ratelor de leasing, precum și a primelor de asigurare. Astfel, nici prima instanță și nici instanța de apel nu au stabilit mărimea sumelor pretinse a fi achitate de Ion Lupanciuc, cu titlu de prime de asigurare, la fel de către instanțele inferioare nu a fost stabilit destinatarul sumelor pretinse a fi achitate de către ultimul cu titlu de prime asigurare.

Consideră inechitabil a fi încasate din contul societății primele de asigurare, care de fapt au fost achitate companiilor de asigurare, or, de protecția de asigurare a beneficiat Ion Lupanciuc, în perioada în care s-a aflat în posesia și folosința mijlocului de transport.

La 05 octombrie 2015, ulterior la 14 octombrie 2015, Ion Lupanciuc a depus referință la cererea de recurs înaintată de SA „MAIB – Leasing”, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

Ulterior, la 17 noiembrie 2015, Ion Lupanciuc a mai depus o referință suplimentară la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind depus tardiv și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 iunie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din actele cauzei, la 04 iulie 2013, Ion Lupanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „MAIB - Leasing” cu privire la rezilierea contractului de leasing, obligarea pârâtului de a restitui suma de 435733,5 lei, 157618,56 lei, repararea prejudiciului moral cauzat în sumă de 100000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 21 februarie 2014, SA „MAIB - Leasing” a depus acțiune reconvențională împotriva lui Ion Lupanciuc cu privire la încasarea sumei în

mărime de 181694,53 lei, ceea ce constituie datoria acumulată în urma executării necorespunzătoare a contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior la 04 aprilie 2014, Ion Lupanciuc a depus cerere de concretizare și completare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat admiterea acesteia, constatarea achitării în beneficiul SA „MAIB - Leasing” în temeiul contractului de leasing cu nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009 a sumei de 502240,56 lei, rezolvirea contractului de leasing cu nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009, încasarea de la SA „MAIB - Leasing” a sumei de 502250,05 lei, în contul plăților în baza contractului de leasing, declararea nulității actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing, repararea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Judecând pricina în cauză prima instanță a admis parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc, a constatat nulitatea actului de restituire a automobilului din 03 august 2011, semnat în baza contractului de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, a încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul lui Ion Lupanciuc suma de 88507,51 lei și taxa de stat în mărime de 2755,21 lei. A respins acțiunea lui Ion Lupanciuc în partea înaintării pretențiilor cu privire la rezolvirea contractului de leasing, restituirea sumei în mărime de 413732,54 lei și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată. A respins acțiunea reconvențională înaintată de SA „MAIB – Leasing”.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SA „MAIB - Leasing” și Ion Lupanciuc, a admis apelul declarat de Ion Lupanciuc, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc, a rezoluționat contractul de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încheiat între SA „MAIB – Leasing”, locator și Ion Lupanciuc, locatar, a încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul Ion Lupanciuc suma de 457063,19 lei achitată conform contractului de leasing financiar nr. FL1 - 1729 din 30 iunie 2009, în rest, cerințele înaintate de către Ion Lupanciuc și de SA „MAIB – Leasing” au fost respinse, ca neîntemeiate. A încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul lui Ion Lupanciuc cheltuieli de judecată în sumă de 15367 lei taxa de stat achitată pentru judecarea cauzei în primă instanță, suma de 9150 lei la depunerea cererii de apel, iar în total 24517 lei proporțional pretențiilor admise din acțiunea inițială.

Instanța de recurs constată, însă, că la o astfel de concluzie instanța de apel a ajuns fără a da o rezolvare a cauzei pe baza temeiurilor de fapt invocate în acțiune în raport cu regulile și legislația în vigoare ce guvernează litigiul apărut.

Astfel, se va reține că speța supusă analizei are la bază judecarea apelului declarat de către SA „MAIB - Leasing” și Ion Lupanciuc, împotriva hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 241 alin. (6) CPC, dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Potrivit art. 389 alin. (2) CPC, în urma deliberării, completul de judecată pronunță dispozitivul deciziei. Dispozitivul deciziei trebuie semnat de toți judecătorii completului de judecată și anexat la dosar.

Având în susținere prevederile normelor enunțate, instanța de recurs relevă că din conținutul dispozitivului deciziei instanței de apel anexat la materialele dosarului se evidențiază că instanța *a respins ca neîntemeiat apelul declarat de SA „MAIB – Leasing”, a admis apelul declarat de Ion Lupanciuc*, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Ion Lupanciuc, rezoluționat contractul de leasing financiar cu nr. FL1-1729 din 30 iunie 2009, încheiat între SA „MAIB – Leasing”, locator și Ion Lupanciuc, locatar, a încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul Ion Lupanciuc suma de 457063,19 lei *achitată conform contractului de leasing financiar nr. FL1 - 1729 din 30 iunie 2009*, în rest, cerințele înaintate de către Ion Lupanciuc și de SA „MAIB – Leasing” au fost respinse, ca neîntemeiate. *A fost încasat de la SA „MAIB – Leasing” în beneficiul lui Ion Lupanciuc cheltuieli de judecată în sumă de 15367 lei taxa de stat achitată pentru judecarea cauzei în primă instanță, suma de 9150 lei la depunerea cererii de apel, iar în total 24517 lei proporțional pretențiilor admise din acțiunea inițială.*

În același timp, din înregistrarea audio a ședinței de judecată a instanței de apel se constată că instanța de apel, după deliberare, a dat citire dispozitivului deciziei, prin care *s-a decis de a admite apelul declarat de Ion Lupanciuc și de SA „MAIB – Leasing”, de a casa integral hotărârea Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 31 octombrie 2014 adoptată în pricină, și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis în parte acțiunea inițială înaintată de Ion Lupanciuc, s-a rezoluționat contratul de leasing financiar nr. FL1 – 1729 din 30 iunie 2009 încheiat între „MAIB – Leasing” SA și Ion Lupanciuc, s-a încasat de la „MAIB – Leasing” SA în beneficiul lui Ion Lupanciuc suma de 475063lei 19 bani și cheltuieli de judecată proporțional pretențiilor admise. În rest cerințele înaintate de Ion Lupanciuc și „MAIB – Leasing” SA s-au respins ca neîntemeiate.*

Soluția dată este confirmată prin înregistrarea de pe CD-ul înregistrării audio a ședinței de judecată a instanței de apel din 29 iunie 2015, denumită „Lupanciuc pronunțare”, anexat la materialele dosarului.

Ca urmare, se constată că conținutul dispozitivului deciziei din 29 iunie 2015 a instanței de apel pe cauza dată, anexat la materialele dosarului nu coincide cu dispozitivul deciziei dat citirii de către instanța de judecată după deliberare și înregistrat pe CD-ul înregistrării audio a ședinței de judecată din 29 iunie 2015, fapt ce nu poate fi admis.

Mai mult, la caz se constată că judecând apelul declarat de SA „MAIB – Leasing”, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC și art. 373 alin. (5) CPC, nu s-a expus și nu a combătut toate argumentele invocate de apelantul SA „MAIB – Leasing”, inclusiv cel cu privire la tardivitatea acțiunii depusă de Ion Lupanciuc, or, aceste susțineri ale reprezentantului SA „MAIB – Leasing” rezultă atât din conținutul cererii de apel, cât și din explicațiile suplimentare depuse în instanța de apel (f. d. 156-180 vol. II), din care se

evidențiază cu claritate solicitarea apelantului cu privire la respingerea acțiunii lui Ion Lupanciuc ca depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă, dar și în privința altor argumente invocate de SA „MAIB – Leasing” în apel.

În această ordine de idei este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a pricinii în ordine de apel, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Ca consecință, se constată că de fapt instanța de apel nu a pătruns în esența raportului juridic apărut în speță, iar motivarea deciziei nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns asupra pretențiilor formulate de părți, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „MAIB - Leasing”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Lupanciuc împotriva Societății pe Acțiuni „MAIB - Leasing” cu privire la rezilierea contractului de leasing, restituirea sumei, repararea prejudiciului moral și acțiunea reconvențională a Societății pe Acțiuni „MAIB - Leasing” împotriva lui Ion Lupanciuc cu privire la încasarea datoriei, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ala Cobăneanu